

falskninger paa den Anden. Oplysningerne ville findes i Rigsdagens Bureau, naar de ikke bruges af Udvalget.

Et Samraad med Justitsministeren den 7de Marts gav Anledning til en Skrivelse fra denne til Laboratorieforsander, Professor B. Stein, hvis Svar, som meddeles i denne Betænkning's Bilag, blev Udgangspunktet for Udvalgets fortsatte Arbejde.

Flertallet (Bajer, Dahl, Hansen [Kingsjøbing Amts 3die Valgkreds], P. Holm, C. F. Larsen og Neergaard) er enigt om som en midlertidig Foranstaltning at tilraade Overenskomst med et privat Laboratorium, men ethvert af dets enkelte Medlemmer forbeholder sig isvrigt sin Stilling med Hensyn til Fremtiden. Endvidere forbeholder Flertallet sig en nærmere mundtlig Begrundelse af de enkelte Vædringsforslag, forsaavidt denne ikke tydelig nok maatte fremgaa af den i Bilaget aftrykte Skrivelse fra Laboratorieforsander, Professor B. Stein, hvorved de vigtigste af dets Vædringsforslag ere foranledigede.

Sluttelig maa Flertallet gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget ikke kan ventes at blive til nogen virkelig Nytte, saafremt det indskræntes til Bestemmelserne om et Laboratorium (som Staten jo ogsaa uden Lov har kunnet og fremdeles kan benytte i mange Tilfælde), og det endvidere kommer til at savne — foruden de sættelige Forskrifter om Salg af Brød (§ 5) og Rjød (§ 7) m. m. — Bestemmelser om virksommere Straffe end Bøder for grovere Bedragerier, ved hvilke Bedrageren kan staa sig, naar kun Bøder er højeste Straf. Flertallet maa derfor bestemt fraraade det af det følgende Mindretal fremsatte Forslag.

Mindretallet (Bøtter, Fogtman og C. Ravn) føler sig ikke i den Grad som Flertallet overbevist om Nødvendigheden af en Ordning, som ved det foreliggende Forslag paatænt. Mindretallet er selvsølgelig enigt med Flertallet om, at Forskaffning af

Levnettsmidler saabel som af andre i Handelen udbudte Varer bør søges hævmet af Staten, men tror paa den anden Side, at den nugjældende Lovgivning i det Væsentligste vil kunne forebygge, at saadanne Forskaffninger foregaa i alt Fald i noget betydeligt Omfang, og navnlig paa saadanne Omraader, hvor det har særlig praktisk Betydning. Ved Siden heraf formener det, at Publikum selv, naar det staaar over for den almindelige Konkurrence, vil være den bedste Dommer, særlig overfor de udbudte Levnettsmidler. Paa andre Omraader vil det sikkert være langt vanskeligere for Publikum at vare sig for Forskaffninger, der have indgribende økonomisk Betydning, f. Ex. overfor Beklædningsstoffer, Foderstoffer, Frøsorter o. m. Lgn. Det Materiale, som har foreligget Udvalget til Bedømmelse af, i hvilket Omfang Forskaffninger maa formenes at foregaa, er ikke meget fylldigt; men hvad der desangaaende foreligger, bestyrker Mindretallet i den Formening, at den saa ofte udtalte Frygt for Forskaffningens Omfang og Natur er en hel Del overdreven. For der derfor træffes en endelig Ordning af det her omhandlede Forhold, formene vi det hensigtsmæssigt, at der ved et af Staten autoriseret Laboratorium fremskaffes et Materiale, der saa fylldigt som muligt giver Oplysning om Stillingen paa dette Omraade, medens et saadant Laboratorium samtidig yder Retshaandhævelsen sin Bistand ved Forsølgning af mulig begaaede Bedragerier paa Levnettsmiddelomraadet. Mindretallet kan derfor fuldtud tiltræde Tanken om en Overenskomst med et bestaaende analytisk-kemisk Laboratorium, som maatte fyldestgjøre de fornævnte Opgaver, og indtager altsaa nu i det Væsentlige samme Stilling som Folkethingets Flertal i Samlingen 1879—80. Der foreligger ikke Udvalget særlige Oplysninger om Omkostningerne ved Oprettelsen og Driften af et Statslaboratorium, men i Finantslovens § 28 findes Udgifterne i det omhandlede Tiemed opført med 35,000 Kr. for Finantsaaret 1889—90, og i hvert Fald taler al Sandsynlighed for,